Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26485
Copyright: Admont, Benediktinerstift

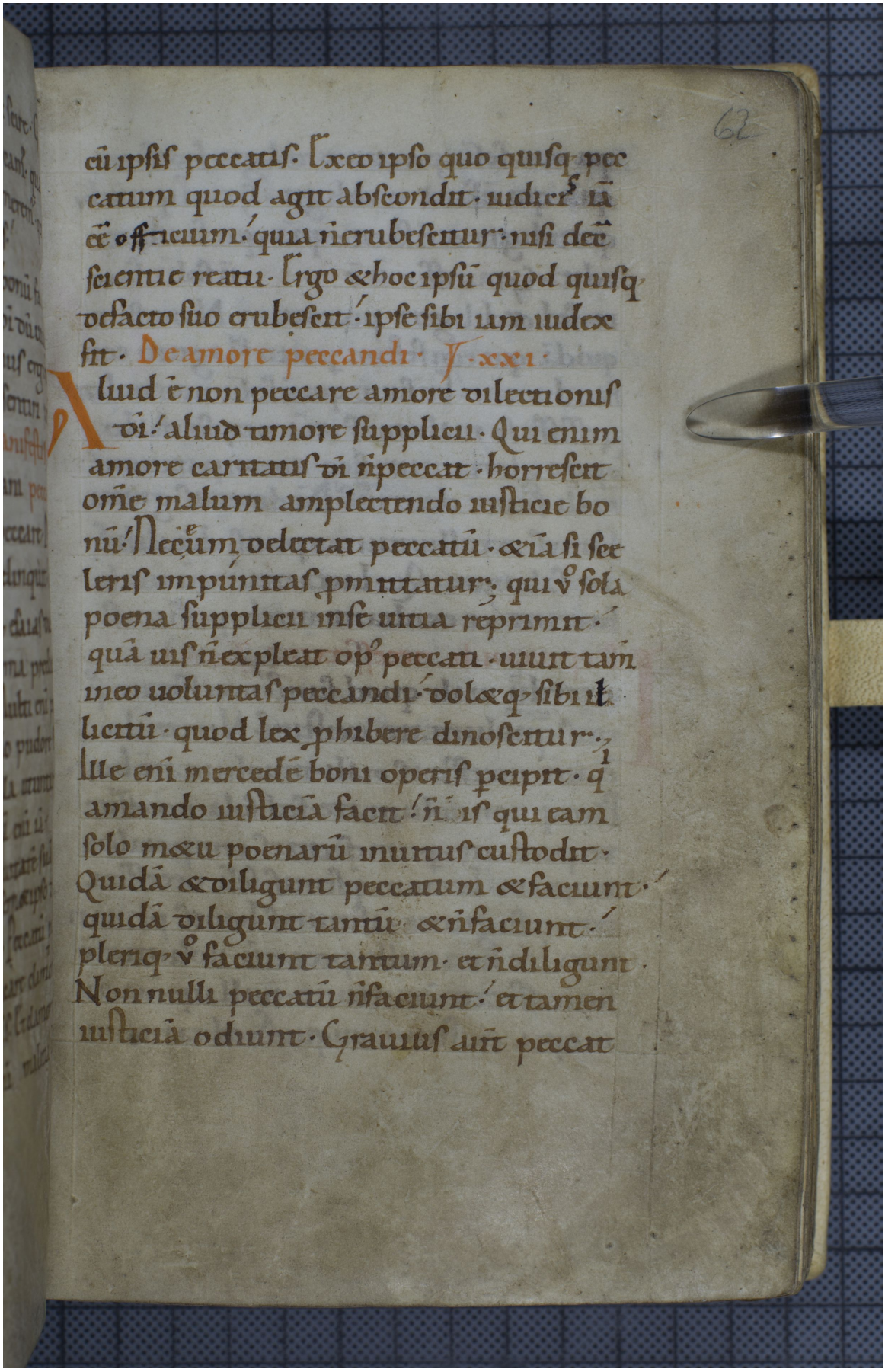

cū ipsis peccatis. Exco ipso quo quisq; pec
catum quod agit abscondit. iudex ī
ē officium. quia nec erubescentur. nisi dē
scientie reatu. Ergo & hoc ipsū quod quisq
defacto suo erubescit. ipse sibi iam iudex
fit. De amore peccandi. I. xxi.
Aliud ē non peccare amore dilectionis
dī. aliud amore supplicii. Qui enim
amore carnatis dī nō peccat. horresc
omē malum amplectendo iusticie bo
nū. Nec ūm delectat peccatū. & ī si sce
leris impunitas pmittatur; qui v̄ sola
poena supplicii inde ira reprimit.
quā ius nō expleat op̄ peccati. manet tam
men voluntas peccandi. dolēsq; sibi li
centū. quod lex phibere dinoscitur.
Ille enī mercedē boni operis pcipit. q
amando iusticiā facit. ñ. is qui tam
solo mœu poenarū murus custodit.
Quidā & diligunt peccatum & faciunt.
quidā diligunt tamū. & ñ faciunt.
pleriq; v̄ faciunt tantum. et ñ diligunt.
Non nulli peccatū ñ faciunt. et tamen
iusticiā odium. Grauius aūt peccat